

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/41/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200641
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200641.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Holíč, so sídlom Mestský úrad Holíč, Bratislavská 5, 908 51 Holíč, právne zastúpený: JUDr. Václav Sosna, advokát, so sídlom Námestie Slobody 2, Skalica, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom v Bratislave, Dunajská 68, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 153-6000/2012-ON/50 zo dňa 9. marca 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/94/2012-36 zo 17. januára 2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 17. januára 2013, č. k. 1S/94/2012-36, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 17. januára 2013, č.k. 1S/94/2012-36, zrušil rozhodnutie žalovaného č. 153-6000/2012-ON/50 zo dňa 09.03.2012 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napadnutým rozhodnutím žalovaný v zmysle § 139 ods. 2 písm. d/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 25/2006 Z.z.“) zrušil rozhodnutie kontrolovaného, resp. žalobcu, o výbere záujemcov v užšej súťaži na predmet zákazky „Rekonštrukciou NKP podporujeme rozvoj kultúrno - poznávacieho cestovného ruchu v regióne: Objekt č. 2 Tabačiareň Zámok Holíč“ vyhlásenej kontrolovaným Mesto Holíč, Bratislavská 5, 908 51 Holíč vo Vestníku verejného obstarávania č. 38/2011 zo dňa 24.02.2011 pod značkou 01346-MUP a nariadil zopakovať výber do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave takto rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobca ako verejný obstarávateľ postupoval v súlade s oznámením o vyhlásení verejného obstarávania a zákonom o verejnom obstarávaní, t.j. podľa vopred stanovených transparentných a nediskriminačných podmienok. Krajský súd poukázal na tú skutočnosť že predmetom verejného obstarávania je rekonštrukcia národnej kultúrnej pamiatky s poskytnutím finančných prostriedkov z verejných zdrojov, ktorých použitie je časovo limitované a že preto je nevyhnutné, aby v procese verejného obstarávania boli rešpektované všetky

zásady uplatňované v procese verejného obstarávania o transparentnosti samotného procesu i nediskriminácie záujemcov, ktoré vyplývajú jednak z právneho poriadku Slovenskej republiky, zo samotného zákona o verejnom obstarávaní, ako i z práva únieového.

Na postup žalovaného podľa § 139 ods. 2 písm. d/ zákona o verejnom obstarávaní, t.j. na vydanie preskúmaného rozhodnutia, musí byť podľa názoru krajského súdu v prvom rade splnená zákonná podmienka, že porušenie zákona, ktoré navrhovateľ podanými námietkami uplatňoval, malo zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, alebo či išlo len o vadu, ktorá nemohla mať vplyv na samotnú zákonnosť rozhodnutia kontrolovaného -žalobcu, ktorým vyberal záujemcov.

Podľa krajského súdu, vady verejného obstarávania zistené žalovaným by mali byť preto posudzované vo vyššie uvedenom smere v súlade so zákonom tak, aby v nich nedochádzalo k zneužívaniu práva, čoho dôsledkom môže byť (ale i byť nemusí) chátranie národného kultúrneho bohatstva. Krajský súd v závere svojho rozhodnutia uviedol, že v ďalšom konaní sa žalovaný bude musieť zaoberať otázkou, či námietky vylúčeného zájemcu EURO-BUILDING, a.s., majú zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania a až po uvedenom novom právnom posúdení veci môže žalovaný znovu rozhodnúť.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 335,60 €, nakoľko mal vo veci úspech.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný Úrad pre verejné obstarávanie so sídlom v Bratislave a z hľadiska obsahu jeho odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že rozsudok krajského súdu nie je dostatočne vecne a právne vyargumentovaný a odôvodnený a mal za to, že krajský súd sa riadne nevysporiadal s jeho námietkami. V súvislosti so žalobou žalobcu poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá sa aplikuje v správnom súdnictve. Žalovaný tiež poukázal v odvolaní na dôvody svojho rozhodnutia a v kontexte s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu poukázal žalovaný na príslušné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie žalovaného prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami žalovaného na tieto námietky. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd SR prvostupňový rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP síce zrušil, avšak iba z procesných dôvodov. Súčasne odvolací súd odkazuje na podrobné dôvody rozhodnutia krajského súdu vo vzťahu ku všetkým podstatným dôvodom uvedeným v samotnej žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie inak vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu aj vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa názoru najvyššieho súdu, krajský súd sa takto obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré prevzal i do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Tým sa podľa názoru najvyššieho súdu dostal krajský súd mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené nielen čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a nerešpektoval náležité princípy právnej istoty, ktorý znamená aj predvídateľnosť postupu súdu, t.j. obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (k tomu bližšie pozri napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. IV. ÚS 115/03, z 03. júla 2003 alebo Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 236/06).

Takto potom prvostupňový súd nepostupoval procesne v súlade so zákonom, keď nepokladal za potrebné pribrať obchodnú spoločnosť, a to vylúčeného záujemcu EURO-BUILDING, a.s., do preskúmavacieho konania ako účastníka konania v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá OSP, hoci vzhľadom na argumenty uvádzané i žalobcom, ako i žalovaným, bolo nepochybne potrebné uvedeného účastníka do konania pribrať.

Zákomom č. 384/2008 Z.z. účinným od 15. októbra 2008 bolo novelizované ustanovenie § 250 ods. 1 OSP tak, že súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté, čím zákonodarcia sledoval zabezpečenie ochrany takto dotknutým účastníkom správneho konania.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu je nepochybné, že účastníkom správneho konania na prvom aj druhom stupni pred správnymi orgánmi, bola i uvedená obchodná spoločnosť.

Nakoľko súd prvého stupňa obchodnú spoločnosť EURO-BUILDING ako účastníka konania do konania nepribral, a teda s ním následne nekonal ako s účastníkom konania a nedoručil mu rozhodnutie vo veci samej, najvyšší súd je toho názoru, že prvostupňový súd sa dopustil takého procesného pochybenia, v dôsledku ktorého účastníkovi konania odňal možnosť konať pred súdom a tým porušil jeho právo garantované Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Takýmto postupom bolo v danej veci jednak právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, ako je vytýkané vyššie, ale tiež nepribratie účastníka do konania v zmysle ustanovenia § 250 ods. 1 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z.z.. Len pri dôslednom a presnom dodržaní procesných ustanovení môžu byť splnené predpoklady pre vydanie rozhodnutia plne zodpovedajúcemu zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP.

Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude rozhodnúť o pribratí obchodnej spoločnosti EURO-BUILDING do predmetného preskúmavacieho konania ako účastníka konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP a konať s ním ako s účastníkom konania.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a žalovaného a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté v dôvodoch rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd SR zatiaľ nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa vo veci samej od právneho názoru krajského súdu v danej veci odchýlil (napr. zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska). Taktiež je potrebné zdôrazniť, že dôvody rozsudku krajského súdu a jeho právne závery vychádzajú vzhľadom na skutkové okolnosti danej veci z logických záverov.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci opäť rozhodnúť.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 3 OSP rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.